

RAŞİTİZM VE MALNÜTRİSYONLU RAŞİTİZM VAKALARIN VİTAMİN D₃ İLE TEDAVİSİ

Dr. Sevin Altınkaynak(x)
Dr. Gündüz Akgül (xx)
Dr. Cahit Karakelleoğlu (xxx)
Dr. Muzaffer Kürkçüoğlu (xxxx)
Dr. Yıldız Atalay (xxxxx)
Dr. F. Özgün Örmeci (xxxxxx)

ÖZET :

Klinik, radyolojik ve biyokimyasal olarak pür raşitizm ve malnütrisyonlu Raşitizm tanısı konulan 6-24 ay arasındaki enfeksiyonsuz 30 vakaninte sbit edilen Ca, P, AP değerleri malnütrisyonlu raşitizmlilerde daha düşüktü. Her iki gruba 300.000 Ü vit D₃ intramüsküler ve 0,5 gr. Ca-Lactat oral olarak verildi. Malnütrisyonlu raşitizm vakalarında Ca, P, AP seviyelerinin normale dönmesi ve el bileği grafilerinde sclerozan bant oluşması daha uzun süre aldı. Tedavide yüksek doz vit D₃ uygulanmasına rağmen hipercalsemi gözlenmedi. Malnütrisyonlu raşitizm vakalarının daha fazla D vitaminine ihtiyaç gösterdiği kanaatine varıldı.

GİRİŞ :

Raşitizm, gelişmiş ülkelerde çözümlenmiş olmasına rağmen, gelişmekte olan ülkelerde güncellliğini koruyan ve komplikasyonlar ile öne arzeden bir sağlık sorunudur(1,2,3). Raşitizmin büyümekte olan organizmanın bir hastalığı olup,

(x) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Yardımcı Doçentti

(xx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Araştırma Görevlisi

(xxx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Yardımcı Doçentti

(xxxx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Profösörü

(xxxxx) Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıklar Kliniği Doçentti

(xxxxxx) Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Araştırma Görevlisi.

malnütriyonlu hastalarda gelişmekte olan ileri sürülmeyeceğine rağmen, sosyokültürel seviyesi düşük olan toplumlarda malnürisyonla beraber raşitizmin birlikte görüldüğü bir gerçekdir (4,5,6,7,8).

Günümüzde yapılan çalışmalar, malnürisyonlu raşitizm vakalarının daha fazla D vitaminine ihtiyaç gösterdiğini bildirmektedir (6,7,8).

Biz bu çalışmada, pür raşitizm ve malnürisyonlu raşitizm vakalarına 300.000 Ü vit D3 parenteral ve 0,5 gr. Ca-lactatı oral vererek, hastaların tedaviye verdikleri cevabı araştırmayı planladık.

MATERIAL VE METOD :

Bu çalışma klinik velaboratuvar bulguları ile raşitizm tanısı konulan, 6-24 ay arasındaki 30 vaka üzerinde yapıldı. Hastalar OKÇ/BÇ ve ağırlık kayıtlarını kriter alınarak malnürisyonlu ve malnürisyonlu olmak üzere iki gruba ayrıldı (9,10). Vakaların 17'si malnürisyonlu 13'ü malnürisyonlu idi. Her iki gruba da 30 gün ara ile 300.000 Ü vit D3 parenteral ve 0,5 gr/gün Ca-lactat oral verildi. Hastalar 4 hafta sonra kontrole çağrıldı. Kontrolde alınan serum Ca, P, AP seviyelerinin normale dönmesi, çekilen el bilek grafisinde epifizeal bantın oluşması iyileşme kritearı olarak alındı.

İyileşmeyen vakaları diğer raşitizm nedenlerinden ayırmak amacıyla ayrıntılı anemnez alındı ve idrar tetkiki, BUN, Kreatinin, SGOT SGPT düzeylerine bakıldı. D vitaminine rezistan olmadığı kabul edilen bu vakalara 300.000 Ü vit D3 ek olarak parenteral yolla verildi. 4 hafta sonra yeniden kan örneklerine ve el bilek garfiliere bakılarak iyileşmenin olup olmadığına karar verildi.

BULGULAR :

Çalışmaya alınan 30 vakanın ortalama Ca, P, AP değerleri tablo I de gösterildi.

Tablo 1- Gruplardaki Ca, P, AP seviyelerinin Ortalamaları

Gruplar	Vaka	Ca (mg/dl)	P (mg/dl)	AP (Ü/ml)
Raşitizm	17	8,91±0,69	3,77±0,57	169,47±47,20
Mal. Raşitizm	13	7,88±1,11	2,93±0,57	60,61±13,13

Raşitizm ve malnürisyonlu raşitizm vakalarında tedavi öncesi ve sonrası Ca-P, AP değerleri tablo II de özettelendi.

İkinci tedavi sonunda iyileşme malnürisyonlu raşitizm vakalarında % 100 dü. Malnürisyonlu raşitizimlerde ikinci tedavi sonunda iyileşme görülmedi. Üçüncü tedavi sonunda vakaların 10'u (% 76, 92). Dördüncü tedavi sonunda 3'ü (% 23,07) iyileşme gösterdi (Tablo III).

Tablo II- Raşitizm ve Malnütrisyonlu Raşitizm Vakalarında Tedavi Öncesi ve Sonrası Ca,P,AP değerleri

Gruplar	Raşitizm		Mal. Raşitizm	
	Ted. Ön.	Ted. Son.	Ted. Ön.	Ted. Son.
Ca(mg/dl)	8,92±0,69	10,07±0,68	7,88±1,1	9,63±0,52
P(mg/dl)	3,77±0,57	5,34±0,27	2,93±0,57	4,87±0,43
AP(Ü/ml)	169,47±47,20	71,41±11,14	60,61±13,13	46,53±7,38

Tablo III- Tedaviye alınan hastaların iyileşme durumu.

Tedavi Grubu	II. Tedavide İyileşme	III. Tedavide İyileşme	IV. Tedavide İyileşme		
				—	—
Raşitizm (17)	17 (%100)	—	—	—	—
Mal. Raşitizm(13)	—	10(%76,92)	3(%23,07)	—	—

TARTIŞMA :

Raşitizmin tedavisinde değişik dozlarda D vitamini oral veya parenteral kullanılmaktadır. (11) Tek doz 300.000-600.000 Ü vit D3 ün etkin tedavi sağlayacağını gösteren yayınlar mevcuttur.(7,12) Salimpour Latadian A.A, Hojer Bengt'in yaptığı çalışmalarda ise malnütrisyonlu raşitizm vakalarının pür raşitizmlilerden daha fazla D vitaminine ihtiyaç gösterdiği ileri sürülmüştür, (6-8).

Raşitizm tedavisinde amaç; kandaki 1,25 HCC un yerine konması, D vitamini vastasıyla barsaktan optimun Ca, P absorbsiyonunun, böbrekten yeterli P un absorbe edimesinin sağlanmasıdır. (7,12).

Malnütrisyonlu raşitizm vakalarında kandaki D vitamini seviyelerinin raşitizmlilerden daha düşük olması, barsaktan veböbrekten yeterli, Ca, P ve D vitamini absorbsiyonunun yapılamamasından dolayı bu vakalar raşitizmlilerden daha fazla D vitaminine ihtiyaç göstermektedir. (8)

Yaptığımız çalışmada her iki gruba da 30 gün arayla aynı dozdə vit D3 ve Ca-laktat verildi. Tedavi öncesi malnütrisyonlu Raşitizm vakalarında serum Ca,P,AP seviyeleri raşitizmlilerden daha düşük bulundu. ($p<0,01-0,001$) Pür raşitizmlilerde tedavi öncesi düşük olan Ca, P ve yüksek olan AP seviyeleri, tedavi sonrası normal sınırlara ulaştı. Malnütrisyonlu raşitizm vakaları ise diğerinden düşük olan Ca, P, AP seviyelerinin normale ulaşması için daha fazla D vitaminine ihtiyaç gösterdi. Tedavi esnasında D vitamini intoksikasyonu belirtisi olan hiper-kalsemi gelişmedi. Tedavi sonrası çekilen el bilek grafisinde metafizeal bant oluştu. Çalışma esnasında D vitaminine rezistan raşitizme rastlanmadı. Raşitizm vakala-

larının tamamı çift doz 300.000 Ü vit D3 uygulaması ile düzelirken, malnütrisyonlu rاشitizm vakalarının 10 u üçüncü doz, 3 ü dördüncü doz vit D3 uygulaması ile düzeldi.

Sonuç olarak, pratik uygulamda malnütrisyonlu rاشitizm vakalarının, pür rاشitizm vakalarından daha fazla D vitaminine ihtiyaç duyukları kanaatine varıldı.

SUMMARY

VITAMİN D3 TREATMENT OF THE PATIENTS WITH RICKETS AND RICKETS PLUS MALNÜTRİTİON

Thirty, noninfectious patients, age range 6 to 20 month, were included in this study, who had rickets and rickets plus malnutrition on the basis of radiologic. Clinical and biochemical findings and had low levels of Ca, P and ALP in serum.

The both groups received 1m Vit-D3 of 300.000 U and oral Ca-lactate of 0.5 gr following the therapy programme, a later improvement was seen in rickets plus malnutrition group than in the other, suggesting that the cases with rickets plus malnutrition more need than the other group.

KAYNAKLAR

- 1- J. A. Ford. D.C. Davidson, W.B. Mc. Intosh: Neonatalrickets in Asian Immigrant Population British. Med. Journal. Vol: 3, 221, 1973.
- 2- Hasanoğlu, A: Gebe kadınlarda ve erken süt çocukluğu döneminde serum 25 HCC değerleri ve rاشitizmin erken tanımlanmasındaki yeri. Doçentlik tezi, Hacettepe Üniv. Ankara, 1979.
- 3- Blumberg, W.R.: Infantyl Scurvy and nutritional rickets in U.S.A. Pediatrics. 29: 646, 1962
- 4- Root, A.W. Harrisson H.E.: Recent advances in calcium metabolism. J. Pediatr. 88: 177, 1976.
- 5- Yurdakök M: Rikets Katkı (Raşitizm özel sayı)2: 13,1981.
- 6- Salimpour, R.: Rickets in Tehran. Arch. Dis Child. 50: 63, 1975.
- 7- Raghuramu N and Vinodini Reddy: Serum 25-OH vitamin D levels in mal-nutrisheol children with rickets Arch. Dis. Child. 55: 285, 1980.
- 8- Linhares ER, Jones DA, Raund, JM: Effect of nutrition on vitamin D status Studies on healty and pourly nourished Brazilian children. Am. J. Clin. Nutr, 39: 625, 1984.

- 9- Mc. Laren, DS., Pelled, P.L. and Read, W.WC: A Simple Scoring system for classifying the severe in form of pem of early childhood. Lancet, 1, 533, 1952.
- 10- Wray, J.D., Doğramacı, İ: Severe=İnfantil malnutrition and its management, Turkish J. Pediatric 1: 129, 1958,
- 11- Glurieux F.H.: Rickets and Osteomalacia in current Therapy. Ed: Conn H.F. Ed. Philadelphia WB. Saunders Co 1976 pp: 453:
- 12- Gebre MM. Vahguist. B: Effect of single massive dose vitamin D therapy (oral or intramuscular) on rickets in Addisababa Children Courrier, 22: 12, 1972.